

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.20.078/2014/4.

BUDAPEST KÖRNYÉKI TÖRVÉNYSZÉK
Polgári, Közigazgatási-Munkaügyi Kollegium
I. fokú Szakág

Érk.: 2015-02-17

Érk. módja: személyesen / postán /
gyűjtőlátogatás / e-mailen / faxon

Példány: Menekvés:

Ügyszám: 12P 28771 / 2009 / 86

A Fővárosi Ítéltábla dr. Holczmann László ügyvéd (1137 Budapest, Szent István körút 2. II/7.) által képviselt Profikomp Kft. (2100 Gödöllő, Perczel Mór utca 107.) felperesnek, dr. Gerencsér Ferenc ügyvéd (2000 Szentendre, Rózsakert utca 2. fszt. 2.) által képviselt Compostal Kft. (2461 Támok, Pusztazámori út 0207/6. hrsz.) alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Budapest Környéki Törvényszék 2013. december 12. napján meghozott, 12.P.28.771/2009/80. számú ítélete ellen a felperes részéről 82. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) forint + áfa fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 2.500.000 (Kétmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 2.891.730 forint perköltséget.

Kötelezte továbbá a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 1.479.000 forint le nem rótt kereseti illetéket.

Megállapította, hogy ezt meghaladóan a felek a perrel felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 81. § (1), (2) bekezdéseit, a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 4. § (1), (2) bekezdéseit, 86. § (3) bekezdését.

Kifejtette, hogy a piacon azonos árut vagy szolgáltatást kínáló vállalkozások versengenek a fogyasztók megrendeléseikért, ezért egy újabb vállalkozás megjelenése a gazdasági versenytől nem idegen, hanem azzal összhangban álló jelenség. A versenytárs megjelenése a kialakuló csökkenő bevétel a verseny logikája szerint jogi védelemmel nem orvosolható.

Utalt arra, hogy a személyhez fűződő jogokat csak személyesen lehet érvényesíteni, ezért azt is vizsgálnia kellett, hogy a felperes a Gore Cover technológia esetében üzleti titok jogosultja-e, vagyis perindításra alanyi jogosultsággal rendelkezik-e. Megítélése szerint a felperes a Gore System forgalmazására szerzett jogcímet, az egész szisztémára nézve a keresetben foglalt igény érvényesítésére jogosultsággal nem rendelkezik. Megállapította, hogy az alperes nem a Gore System rendszert értékesítette. Az alperes által értékesített technológia ettől eltér, így jogsértésről nem lehetett szó.

Nem minősítette üzleti titok megsértésének azt sem, hogy az alperes a felperes kutatási eredményeinek felhasználásával és a felperes agrármérnöki fejlesztésének ismeretében fejlesztette ki rendszere irányítástechnikai és levegőztetésre vonatkozó rendszerét, illetve ennek informatikai alapját. Az üzleti titok megszerzése csak akkor tilos, ha a megszerzés tisztességtelen módon történt, a megszerzett üzleti titoknak mással való közzéadása, vagy nyilvánosságra hozatala akkor versenyjog sértő, ha az jogosulatlanul történik. A jogszabály pedig külön kiemeli azt a két tipikus esetet, amikor az üzleti titok speciális bizalmi viszonyra tekintettel válik hozzáférhetővé harmadik személy számára.

A perbeli adatok alapján azt látta bizonyítottnak, hogy a mérési, kutatási eredmények szerződéses kapcsolat alapján jogszerű módon kerültek az alperesi ügyvezető birtokába. Nem volt bizonyított az, hogy ezt a felperes, vagy perben nem álló Komplex Bt. tette megismerhetővé, mégpedig nem az alperes, hanem a Varázsfa Kkt. részére. Megállapította azt is, hogy az irányítástechnikai szoftver kialakítására az alperes már 1999-ben lépéseket tett.

Kitért arra, hogy az alperest terhelte annak bizonyítása, miszerint az általa hivatkozott üzleti titok, műszaki megoldás, mint ismeret, hozzá köthető, ez azonban kétséget kizáró módon nem nyert igazolást. Az nem volt kizárható, hogy a mikrobiológiai kutatási eredmények a felperes eredményeinek minősültek, de ez nem vezethetett az alperes marasztalásához.

Nem sérthette az alperes a felperes üzleti titkát abban az esetben, ha a felperesi know-how az általa hivatkozott elemekből (Gore cégtől beszerzett takaró laminátból, irányítástechnikai rendszerből és levegőztető rendszerből, és ezek összehangolt működéséből) állt, mert a felperes és az alperes által alkalmazott technológiákban a takarófólia minősége különbözik.

Azt állapította meg, hogy a technológiák között a különbség egyetlen eleme a takarófólia minősége, ez az árat befolyásoló tényező, illetőleg kihat a komposztálás eredményességére is. A technológia egyéb elemeit a Varázsfa Kkt. és vele szerződéses kapcsolatban álló cégek fejlesztették ki, melyekkel kapcsolatosan a felperesnek nem lehet igénye. Az agrármérnöki tevékenységéhez kapcsolódó egyéb mérések vonatkozásában nem volt bizonyított, hogy a felperes igényérvényesítési

joggal rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a felperes know-how-ját képező technológiát az alperes jogosulatlanul használja. Kötelezze a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől, továbbá kötelezze az alperest a Hulladéksors című folyóiratban olyan elégtételt adó nyilatkozat közzétételére, melyben az alperes elismeri a felperest illető technológia jogosulatlan felhasználását és a felperes személyhez fűződő jogainak megsértését.

Másodlagosan indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a kártérítési követeléssel kapcsolatosan újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára kötelezését.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság megfelelő körben és terjedelemben folytatta le a bizonyítási eljárást, azonban a tényállást nagyobb részt helytelenül állapította meg, és téves következtetésekre jutott.

Előadta, hogy a felperesi szellemi alkotás jogi védelem alatt áll. Az elsőfokú bíróság továbbá arra az álláspontra is helyezkedett, hogy az alperes jogszerűen jutott a felperesi fejlesztésekhez, ezért az nem lehetett jogszerűtlen. Az alperes szerződéses jogviszony alapján jutott a műszaki ismeretekhez, fejlesztési adatokhoz, melyeket rendeltetéstől eltérően, saját céljaira használt fel, azokkal visszaélt, megsértve ezzel a joggal való visszaélés tilalmát. A felperes kizárólag azért bocsátotta ezeket a műszaki ismereteket az alperes rendelkezésére, hogy az alperes a szerződés szerint vállalt feladatait elláthassa, nem pedig azért, hogy versenytársat kreáljon.

Nem következetes az elsőfokú bíróság határozata abban, hogy egyrészt megállapítja, hogy a felek azonos technológiát alkalmaznak, ugyanakkor a technológia mégsem azonos, mert a takarófólia minőségében eltér. A perben kirendelt szakértő azt állapította meg, hogy a technológiák lényegüket tekintve azonosak, a takarófólia más anyaga pedig nem teszi ez egyik technológiát újjá, vagy továbbfejlesztett technológiává.

Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően utalt arra, hogy a technológia három elemből, és ezek összehangolt működtetéséből áll, mégis jelentőséget tulajdonított annak, hogy az egyes elemek kinek a fejlesztései, mely körülmények a perben egyébként nem nyertek bizonyítást. Ezt azért minősítette aggályosnak a felperes, mert az egyes elemek kicserélhetők, más gyártó hasonló műszaki paraméterekkel rendelkező eszközeire, de ez nem jelent új, vagy más technológia létrehozását. A Gore Cover technológia lényege a szoftver leírásában foglalt agrárműszaki tartalom, mely a gyakorlatban akkor üzemel, ha a három elem a szoftverleírás szerinti módon kerül alkalmazásra.

Nem vette figyelemmel az elsőfokú bíróság azon bizonyítékokat, mely szerint a felperesi technológia egyedi fejlesztés eredménye. A tanúk egyezően adták elő, hogy a peranyag részét képező fejlesztéseket maguk végezték.

Nem minősülhet jogszerűnek az alperes azon eljárása, hogy a birtokába jutott műszaki ismereteket és fejlesztéseket, azok céljával ellentétes módon felhasználja, elsajátítja, illetőleg üzleti tevékenysége körében felhasználja. Az alperes ugyanazt a technológiát értékesíti mint a felperes, annak hasznosítására semmilyen jogcíme nincsen, és a jogosultaktól hozzájárulást pedig nem nyert, ezért az eljárása jogellenes.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását

indítványozta.

A felperessel ellentétben álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes következtetések levonásával, megfelelő döntést hozott.

Elsődlegesen arra mutatott rá, hogy a felperes a per első szakaszában arra hivatkozott, hogy a kérdéses technológia (levegőztetés, irányítástechnika, takarás) mindhárom eleme a német W. L. Gore & Associates GmbH fejlesztése és ezen technológia kizárólagos forgalmazója a felperes. Ezzel összefüggő alperesi védekezést követően helyezkedett a felperes a per későbbi szakaszában arra az álláspontra, hogy a technológia három eleméből kettő, a levegőztetés és az irányítástechnika a saját fejlesztése. Álláspontja szerint ha már, eredendően is a technológia három eleméből kettőt a felperes fejlesztett ki, akkor ennek a kereset benyújtásakor is tudatában volt. A felperes azonban nem ilyen tartalmú keresetet, illetőleg nem ilyen tartalmú hivatkozásokat tett az eljárás során. Mindez eleve kétségesé teszi a felperesi igény alapját.

Ezen túlmenően hivatkozott a kiegészítő szakvélemény azon kitételére, mely szerint a technológia vezérléssel, levegőztetéssel és kezelési megoldásokkal a Gore-lamináttal egységet képez, és a Gore GmbH tulajdona, a technológiának a takarólaminát kívüli többi része a technikai korábbi állásához tartozik.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletével egyetértett, ezért azt a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A Ptk. 86. § (4) bekezdése szerint, úgy rendelkezik, hogy a személyeket védelem illeti meg a vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismereteik és tapasztalataik tekintetében is, a védelmi idő kezdetét és tartamát jogszabály határozza meg.

A Ptk. hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. tvr. (Ptké.) 4. § (1) bekezdése alapján a személyeket a vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismereteik és tapasztalataik tekintetében a megkezdett vagy tervbe vett hasznosítás esetén a közkinccsé válásig illeti meg a védelem.

A know-how, mint védett ismeret oltalma a fentiek szerint a törvény erejénél fogva keletkezik, és ez az oltalom a közkinccsé válásig tart. Ez azt jelenti, hogy a jogosult alapvetően abban érdekelt, hogy a speciális ismeret mások előtt titokban maradjon, ne válhasson megismerhetővé, azt a saját javára fordíthassa.

A felperes fellebbezésében a korábban benyújtott keresetmódosítására utalt vissza, melyben azt állította, hogy az alperes jogsértése abban állt, miszerint a know-how-t képező Gore Cover technológiát jogosulatlanul használja.

Elsősorban ezért azt kellett vizsgálni, hogy a felperes által know-how-nak, minősített ismereteknek és tapasztalatoknak ténylegesen mely gazdasági társaság a jogosultja, különös tekintettel arra, hogy a felperes a W. L. Gore & Associates GmbH társasággal disztribúciós szerződést kötött.

A felperes által a keresetlevélhez mellékelte 1/F/3. számú, és annak fordítását tartalmazó 41. számú beadványhoz csatolt szerződés szerint, a felperes támogatást nyújt W. L. Gore & Associates GmbH-

nak a Gore System és a Gore eljárás értékesítésében [§ 1 (1)]. A szerződés nem ruházott a felperesre vagyoni értékű gazdasági, műszaki és szervezési ismeretet vagy tapasztalatot [Ptk. 86. § (4) bekezdése].

A szerződés továbbá a felperest is titoktartásra kötelezi, a szerződés megfogalmazása szerinti „bizalmas információk” tekintetében. Ezeket a szerződés úgy határozza meg, mint amelyek nem közismertek, és az általános gyakorlatban sem ismertek. Ezek védelmére a szerződés nem hatalmazza fel a felperest harmadik személyekkel szemben. Az ilyen igényérvényesítési jogosultság átruházása (perbizomány) a magyar jogban egyébként is ismeretlen, ezen a módon jogvédelem nem lehetséges.

Mindezekből kizárólag arra lehetett következtetni, hogy a felperes a keresetben megjelölt és a fellebbezésben is hivatkozott Gore Cover technológia kidolgozásában nem vett részt, ezért annak know-how-ként való védelme érdekében sem léphet fel, függetlenül attól, hogy az általa megkötött szerződés révén az ismeretek birtokába jutott.

A felperes a perben és a fellebbezésben hivatkozva a Ptk. 86. § (3) bekezdésében foglaltakra, azt adta elő, hogy a Gore Cover technológia a saját szellemi tulajdona, melyet az alperes jogellenesen sért. A fentebb kifejtettek közül az is következik, hogy a felperes alaptalanul állította, hogy a Gore Cover technológia a saját szellemi alkotását képezi, mert a perbeli dokumentumok és egyéb adatok ezzel teljesen ellentétben állnak. A perben kirendelt szakértő is azt állapította meg, hogy a technológiát nem a felperes fejlesztette ki. Az alperes által kötött szerződés, illetve más bizonyíték sem igazolja azt, hogy a felperes kifejezetten a Gore Cover technológia kidolgozásában bármiféle módon részt vett. Ezért ezen szellemi tulajdon megalkotásában nem állapítható meg a javára alkotó folyamat, az alkotásból jogokat sem szerezhetett.

A szakértő (71. sorszámú irat) a felperesi észrevételre tekintettel érintette azt a kérdést is, hogy a komposztáló anyag mikrobiológiai kezelésével kapcsolatos kísérletek tanulmányokban való rögzítése miként értékelhető. A szakvéleményben kitért a technológia méretezésével kapcsolatos kérdésre is. A szakértői meghallgatás alkalmával (73. számú jegyzőkönyv 1. oldal) pedig elhangzott az is, hogy a felperesi gépkönyv és leírás egyedi műszaki fejlesztés, vagyis tervezési folyamat eredménye. Kifejezetten ezekkel kapcsolatos igénye azonban nem volt a felperesnek.

A felperes kizárólag a Gore Cover technológia védelmében lépett fel. Ez a technológia a szellőztetés, vezérlés, lefedés és kezelés összességével alkot egységet, sajátossága a Gore GmbH. szabadalmával védett takarólaminát alkalmazásában rejlik. A szakértői megállapítás szerint maga a technológia a technika korábbi állásához tartozik. A szellemi alkotások – azon belül az iparjogvédelem – fogalomrendszere szerint, a technika állásához tartozik mindaz, ami írásbeli közlés, szóbeli ismertetés, gyakorlatba vétel útján, vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált [a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 2. § (2) bekezdése]. Ebből pedig az következik, hogy a Gore Cover technológia közkinccsé vált [lásd: Ptké. 4. § (1) bekezdése], ezért védett ismeretként oltalom nem illetheti.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen döntött a felperes keresetének elutasításáról.

A felperesi fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a felperest kötelezte a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú perköltség alperesnek való megfizetésére.

A perköltség az alperesi jogi képviselőt, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének c) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíjból áll.

Köteles továbbá viselni a felperes a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2015. január 15.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül.
tisztviselő

